

"Tedavi için ilâçları almak, istimal etmek meşrudur; fakat tesiri ve şifayı Cenâb-ı Haktan bilmek gerektir. Derdi O verdiği gibi, şifayı da O veriyor." İlaç ile şifa arasındaki münasebet nasıldır?

İlaç şifanın aracı ve vesilesidir, asıl etki edip hastalığı iyileştiren ilahi kudrettir. Yalnız ilahi kudret ile ilaç arasında âdetullah gereği bir bağ bir nispet vardır. Allah âdetullah gereği ilaçsız şifa vermiyor. Bu yüzden hastalıktan kurtulmak ve şifa bulabilmek için ilaç kullanmak zorundayız.

Mutezile mezhebinin iddia ettiği gibi, Allah sebeplere güç veriyor sebepler de o güç ile direkt bir etki sahibi oluyor, **değildir**. Bu kayyumiyet sırrına aykırı olur. Yani Allah'ın sıfatları mutlak olarak kainatta hükümfermadır, asla bir vekalet ya da yetki ve güç devri gibi bir şey söz konusu değildir.

Yani ilahi kudret öldürür, hayat verir, şifa verir, doyurur, besler, büyütür vesaire, ama bunları da belli bir kural ve âdetullah üzere yapar. İnsan, fail olarak Allah'ı kural olarak da sebepleri tanımak zorundadır. Madem şifayı Allah veriyor, diyerek ilaç almayı reddetmek uygun bir hareket olmaz.

Özetle Allah'ın **ilim, irade** ve **kudret** sıfatları olmaksızın ilacın gidip kendi başına bir azaya şifa vermesi mümkün olmadığı gibi, **âdetullah gereği ilaçsız şifa aramak da caiz değildir...**